İŞÇİ BİRLİĞİ

FRANSA'DAKİ TÜRKİYE'Lİ İŞÇİLER BİRLİĞİ

ŞUBAT-MART 1974

SAYI . 6

SOSYAL GÜVENLİK ANLAŞMASI

İÇİN

İMZA KAMPANYASI

BİRLİKTEN KUVVET DOĞAR

işçi birliğimiz imza kampanyası açtı

S O S Y A L   G Ü V E N L İ K   A N L A Ş M A S I   İ L E

T A N I N A N   H A K L A R I M I Z I   İ S T İ Y O R U Z

Arkadaşlar,

Bildiğimiz gibi imzalanmasından onaylanmasına kadar bir buçuk yıl geçen Fransa ile Türkiye Cumhuriyetleri arasındaki Sosyal Güvenlik Anlaşmasının onaylanmasından sonra, uygulanması da altı aydır gecikmektedir. Bizlere tanınan hakların daha fazla geciktirilmesine tahammülümüz kalmamıştır.

İşçi Birliğimizin çeşitli toplantılarda üyelerce ileri sürülen dileklerine uygun olarak, Birliğimiz bir imza kampanyası başlatmıştır. Kısa zamanda 400 kadar imza toplayan görevlilerimiz büyük bir ilgi ile karşılanmışlardır.

İşçi Birliği Yönetim Kurulu toplanan imzaları bir mektupla Çalışma Bakanlığına iletmiştir. Paris Çalışma Ataşeliğine de duyurmuştur. Ayrıca çıkarılan bir basın duyurusu ile gerek kampanya gerekse sorunlarımız basın mensuplarına ve Türkiye'deki sendikalara duyurulmuştur.

Birliğimiz sadece Anlaşma'dan bir an önce yararlandırılmanızı değil, bu Anlaşma'dan faydalanmak için yapılan işlemlerin de kolaylaştırılmasını basitleştirilmesini talep etmektedir.

Arkadaşlar, birleşip gücümüzü arttırır haklarımıza sahip çıkarsak isteklerimiz mutlaka kabul edilecektir.

Ali GÜNDOĞDU

Yönetim Kurulu Başkanı

İŞÇİ BİRLİĞİMİZDEN HABERLER

Fransa'nın çeşitli şehirlerinden gelen mektuplar bizleri sevindiriyor. Geçenlerde ISLE 87 de çalışan arkadaşlarımızdan aldığımız mektup bizi çok sevindirdi. 200 işçi arkadaşımızın çalıştığı ISLE 87 de, arkadaşlar Birliğimizin bir şubesini açmak için teşebbüse geçtiklerini bize bildirdiler.

Yönetim Kurulumuz cevap olarak yazdığı mektupta arkadaşlarla toplantı yapmak için ISLE'ye gitmek istediğini fakat şimdilik malî sebepten bunun biraz gecikeceğini bildirdi ve tüzük yolladı. Lille Şubemizden sonra şube kurmak için teşebbüse geçen arkadaşları tebrik eder işlerinde başarılar dileriz.

LILLE şubemizden aldığımız bir mektupta dergi adedini arttırmamızı istediklerini öğrendik. Malî güçlükler sebebiyle azaltmış olduğumuz dergi adedini bu sayımız ile yeniden fazlalaştıracağımızı umut ediyoruz.

Yönetim Kurulumuz IO Şubat I974 tarihinde aldığı bir kararla Fransa'daki Türkiyeli İşçiler Birliği'nin üyesi olmayan arkadaşların işlerine koşulmayacağı bütün arkadaşlara duyuruldu. Üyemiz olan arkadaşlarında işleri karşılığı az bir miktar bağışta bulunmaları yine aynı tarihte kararlaştırıldı. Arkadaşlarımızın bunu normal karşılayacağını umarız. Çünkü her ay düzenli olarak toplanması gereken üye aidatlarının toplanmaması veya arkadaşlar tarafından düzenli olarak verilmemesi malî durumumuzu sarsmaktadır.

Bilindiği gibi üyelerimizden aldığımız aidatlarından başka geliri olmayan birliğimiz bu son kararı ile malî durumunu biraz düzelteceğini umar. Arkadaşların malî katkılarını bekleriz.

Her ay düzenli olarak çıkarmaya çalıştığımız İşçi Birliği dergimize arkadaşların abone olmaları, abone bulmaları, çevrelerinde tanıtmaları bize yapacakları yardımlar arasındadır. Birliğimizin güçlenmesi için sesimizi duyurmamız lâzımdır.

Geçenlerde 62 Stoner şehrinden aldığımız bir mektupta orada 300 kişi olduklarını, İşçi Birliği dergisinin bir sayısını okuduklarını, bundan böyle dergiyi düzenli istediklerini Ahmet Koç arkadaşımız yazıyor. Derginizi tanıtalım.

Yönetim Kurulumuz Sosyal Güvenlik Anlaşması ile ilgili olarak basın duyurusu başlığı altında bir bildiri yayınlamıştır. Bildiride özetle Cumhuriyetin 50. yılı dolayısıyla fransız radyosunda bir konuşma yapan Çalışma Ataşesinin, Fransa isterse 200 bin işçi daha gönderebiliriz gibi konuşma yapmasına değinerek 1972 yılı başından beri fransız hükümeti tarafından imzalanmış bulunduğunu fakat Türkiye Hükümetinin ancak 1973 Temmuz ayında imzalamasını sert bir şekilde kınamıştır.

Bilindiği gibi Fransa'da bulunan 45 bin türkiyeli işçinin sorunları çözümlenmeden yeniden işçi istenmesi bizlerle ilgilenilmediğini göstermektedir. Bildiri şöyle son bulmaktadır: Fransadaki Türkiyeli İşçiler Birliği, sayın basın mensuplarının bu konuya eğilecekleri ümidiyle Fransa'da sorunlarıyla başbaşa bırakılan 45 bin türkiyeli işçiye ve sorunlarına dikkati çekmeyi görev bilir.

Birliğimizin her ayın ilk haftası pazar gününde yaptığı toplantıların devamı olan 10 Mart 1974 Pazar günü yapılacak toplantıya bütün arkadaşları bekleriz. Toplantı yeri ve saatı sonradan duyurulacaktır.

---

37 ARKADAŞIMIZIN GREVİ BAŞARIYA ULAŞTI

Fransa'nın Laval (Louverné-Mayenne) bölgesinde Ocak ayının son günü, Desquenne et Giral Firmasında çalışan 37 Türk işçisi, üç pakistanlı işçi ile birlikte greve başlamışlardı.

Hepsi I-Haziran-I973 tarihinden önce Fransa'ya gelip iş bulmuş oldukları halde, bu arkadaşlarımızın, çok azının dışında işlemleri bir türlü tamamlanmamakta ve kâğıtları verilmemekteydi.

Ayrıca, yaşadıkları barakalar ve vagonlara I2 şer kişi olarak istif edilmişler. Bu lojmanların da ne elektriği ne ısıtması hatta su ve tuvaleti de yoktu. Tek akan çeşme ise gece saat 22 de kapatılmaktaydı. Kendilerinden bir kullanılmış battaniye için 80 Frank alınmıştı. İşverenin ödemesi gereken doktor muayenesi, ücretlerinden kesilmişti.

Bu kötü yaşama şartları yanında çalışma şartları da çok

sayfayı çeviriniz -->

SAYIN ARKADAŞLAR, kayıp ettiğiniz eşyalarınızı sormanız gereken adres şudur:

Bureau des Objets Trouvés

36, Rue des Morillons Metro: Convention

Her pazar I4.⁰⁰ ten I8.⁰⁰ e kadar CGT Sendikasının 38, Rue Blanche Paris 9e adresindeki lokalinde türkiyeli arkadaşlar bulunmaktadır. Arkadaşlara duyururuz.

---

ağırdı. Haftada 66 saat 5,55 F tan çalıştırılıyordu.

İşte bu durum karşısında, işçi arkadaşlarımız birleştiler. Grev oylaması yaptılar, karar alındı. Grev başladı. Sendika ve kuruluşların desteği sağlandı.

Grevin ilk günlerinde, **işveren işçileri bölmek is**tedi. İşverenin içlerinden yarısını iyi lojmanlara yerleştirme teklifini reddedip, birliklerini bozmadılar. Bu kararlı davranış sonucu hepsi ilk on gün sokakta yattıktan sonra, hep birlikte hakları olan nisbeten rahat ve sağlık şartlarına uyan lojmanlara yerleştirildiler.

Devam eden grevin 24. günü ise işçilerin kararlılığı karşısında patron istekleri kabul zorunda kaldı. Şimdi hepsinin kâğıtları tamamlanacak, doktor parasını işveren verip, muayeneleri yapılacak. Ayrıca, kontratlarındaki yazılı ücret ve iş saatleri dışında çalıştırılamayacaklar. Primler muntazam ödenecek. Ayrıca, patron her birine bir sefere mahsus tazminat olarak 300 Frank verecek.

İşçilerin birlikte direnişi başarıya ulaşırken, öte yandan bu grev süresince arkadaşlarımız, çevrelerindeki sendika ve diğer kuruluşlarca desteklendiler. Bölgedeki çeşitli örgütlerin yardım kampanyaları sonucu şimdilik toplanan I8 580 Frank'tan herbirine 467 Frank yardım dağıtıldı. Bu miktar I5 gün içinde başka bir kampanyadan toplanan paraların dağıtılması sonucu, artacak.

Arkadaşlarımız şimdi memnunlar. Bu işten kazançlı çıktıklarına seviniyorlar ama, yine, kendi dediklerine göre, en büyük kazançları, birlikte hareket edip, direnebilmenin yararlarını öğrenmeleri olmuş. Tek üzüntüleri ise, resmî makamlarımızın gerektiğinde etkili yardım yapmadığının bir kere daha ortaya çıktığı. Ama bunun çaresini öğrenmişler. Haklarına kendileri sahip çıkmağa kararlılar.

– – – – –

YARATAN BİZİZ

Fabrikada çalışan biz
Örse çekici vuran biz
Her şeyi yaratan biziz
Koyun gibi güdülen biz

Hem ölen hem can çekişen
Gerçeği görmeden ölen
Umut peşisıra giden
Köle gibi satılan biz

Kandırıldık biz yalandan
Ayırdılar yurdumuzdan
Bir kısmı oldu yuvadan
Yuvamızdan olan biziz

Damarlarda al kanımız
Doymaz amma aç kalmayız
Böyle getmez uyanırız
Haksızları buluruz biz

Hakkımızı yiyenlerden
Foter şapka geyenlerden
Bizi hiçe sayanlardan
Er geç hesap sorarız biz

Desteremiz elimizde
Dost çekiçler belimizde
Onlar ezdi sıra bizde
Bu defteri düreriz biz

Hataylı İsmail yazar
Halkınındır kul bahtiyar
Böyle yazmıştır mukadder
Denilerek aldanan biz

Sayın değerli işçi arkadaşlarım Fransa Türkiyeli İşçiler Birliğinin bu sayısına 7 mısra şiirini siz türkiyeli işçi arkadaşlarıma sevgi ve saygılarımla armağan ediyorum.

Hataylı İSMAİL TUM

Clichy-Sous-Bois'dan, Yusuf SALMAZ adlı arkadaşımızdan aldığımız bir mektubu olduğu gibi yayınlıyoruz:

Biz yabancı işçiler dünya işçi sınıfının en ağır şartlarında çalışan ve yaşayan bir parçasıyız. Yani şöyle kendi yaşantımıza bir göz atacak olursak biz yabancı işçiler her gün yabancısı olduğumuz şartların altına girmek mecburiyetinde kalıyoruz. Ve biz bir yerden itildiğimizin farkında olamazsak bu yabancısı olduğumuz şartların altında kalmak bizim cezamız olacaktır. Ama şöyle bir soru kafaya takılabilir. Acaba itildiğimizin farkında olsak içerisinde bulunduğumuz ağır şartlar değişecek mi? Elbetteki değişecektir. Düşünelim bizim her hangi birimizi bir haksız adam itsede elli santim kaydırsa iteni dört metre süründürür. Şimdi bakalım güçlü bir adamı elli santim itmekle iten dört metre sürünme cezası ile karşı karşıya kalıyorsa: biz yabancı işçiler üç bin kilometre tepe takla edilmişiz. Şimdi görelim her zaman gördüğümüz gibi güçlü ve haklı adamı elli santim itmekle haksız adam dört metre sürünme cezası ile karşılaşırken biz yabancı işçileri 3 000 k.m. tepe takla edenler büyük bir güce ve büyük bir çoğunluğa sahip olan biz işçi sınıfının karşısında hangi cezaya çarptırılmışlardır? Tam tersine: teşekkürlere boğulmuşlardır. İşte bu durumuda biz işçi sınıfı içerisinde bulunduğumuz kuyuyu kendimiz kazmış oluyoruz. Yani kendileri kuş sütü ile beslenirken bizlere gidin başka memleketlerde karnınızı doyurun deyen adamlara karşı bizde teşekkür ediyoruz. Neye teşekkür ediyoruz? Anamızdan babamızdan ayrıldığımıza mı? Çoluk çocuktan ayrıldığımıza mı? Yoksa Vatanımızdan ayrıldığımıza mı? Veyahutta Avrupa'da çok güzel bir yaşantıya kavuşacağımıza mı? Eğer Avrupa'da güzel bir yaşantıya kavuşacağımız için teşekkür ediyorsak yukarıda saydığımız ana baba çoluk çocuk ve vatan hasreti bizde varken

biz hiç bir zaman mesut bir yaşantıya sahip olamayız. E peki öyleyse biz ne için teşekkür ediyoruz? bizi tepe takla iten adamlara karşı. Acaba onlara karşı bir utanmışlığımız mı var çalışan biz yaşayan onlar olduğu halde. Yoksa korkuyor muyuz? Memleketin dörtte üç kadar bir kalabalığa sahip olduğumuz halde. Öyleyse onlar bizden utansınlar onlar bizden korksunlar: ama nası? İlk defa biz kendi korkumuzu atmalıyız haklı davamızda kendimize güvenli olmalıyız ki bizde olan güç kendisini göstersin. Tıpkı onların kendi aralarında dayanışma yapıp biz işçi sınıfına karşı ezici bir güç oldukları gibi. Şimdi şöyle bakalım bizi ezenlere. Onlar çok değiller bir avuçturlar ama onlar bizim gibi kendi birliklerini yıkmaya çalışmazlar işçi birliklerini yıkmaya çalışırlar. Kendi birliklerini devamlı olarak korurlar. Ve bir avuç adam işte böyle kendi birliklerine sahip çıkarak milyonlarla ölçülemeyen biz işçi sınıfı ile futbol topu gibi oynarlar. Ya biz bir birlik olsak biz hem onlar gibi bir avuç değiliz acaba biz onları tenis topu gibi oynayamaz mıyız onlar bize gidin Avrupada karnınızı doyurun derken o lafı ağızlarına tıkayıp onları biz buraya gönderemez miyiz? Tabiki gönderebilirizde, her istediğimiz yapabiliriz de ama biz onlara göre bir sınıfız onlar da kendilerine göre bir sınflar. Yalnız arada şöyle bir fark var onlar kendilerinin bir sınıf ve bizim de bir sınıf olduğumuzu biliyorlar ona göre hareket ediyorlar ama biz ise onların ayırım yaptığı gibi bir ayırım yapamıyoruz. İşte bu ayırımı yapamadığımız gibi sınıfımızı da güçlendiremiyoruz.

Kıymetli işçi kardeşlerim. Buraya kadarından anlıyoruz ki insanlar arasında başlıca iki sınıf vardır birincisi milyonlarla ölçülemeyen biz işçi sınıfı. İkincisi karşımızda bulunan bir avuç sermayeci sınıf. İşte biz işçi sınıfı kendi

çalışma ve yaşama şartlarımızı kendimiz tertipleyip düzenleyemezsek bir avuç sermayeciye bırakırsak şu kendi elimizle kazarak içerisine girmiş bulunduğumuz kuyuyu gelecek neslimize de miras bırakacağız. Kıymetli işçi kardeşlerim kendi birliğinizi güçlendirelim. Bir İşçi Birliği nekadar kötü olsa seni yabancı memleketlere satan bir birlik kadar kötü olamaz. Mutlak işçi birliği işçinin yararını savunur. İşçi sınıfının bütün fertlerini zalim ve satıcı sınıfına karşı birleşmeye çağırırım.

Yusuf SALMAZ

SIMCA'NIN POİSSY FUAYESİNDE DURUM

İşçi Birliğimiz Sosyal Güvenlik Anlaşmasının biran önce uygulamaya girmesi için imza kampanyası açmıştı. İnşaatta çalışan arkadaşlarımızın fuayelerine gidilmiş çok kişi dilekçeye imzasını atmıştı.

O gün yani 23 Şubat Cumartesi günü Poissy'deki Simca araba fabrikasının lojmanlarına gidecektik. 7 kişi olarak yola çıktık. İçimizden 4 kişisi Paris'e yeni gelmiş inşaat işçileri idi. Hem gezmek, hem de bizimle birlikte fabrikada çalışan işçi kardeşlerinin yaşma şartlarını görmek, onlarla dertleşmek, konuşmak istiyorlardı. Yeni olmalarına rağmen hepsi de dilekçemize katılmışlardı.

Aynı fuayeye I7 Şubat Salı gecesi giden İşçi Birliği heyeti vardiya sistemi yüzünden fazla arkadaşla konuşamamış ve oradaki arkadaşlarımızın isteği üzerine cumartesi günü saat 4 de tekrar gidilmesi kararlaştırılmıştı. Bütün Simca'lı arkadaşların haberi olabilmesi ve toplanabilmesi için binanın girişine bir de haber kâğıdı asılmıştı.

Bizler cumartesi günü binanın girişine vardığımıza bu haber kâğıdının yerinde yeller estiğini gördük. Yukarı çıkmak için merdivenlere davrandığımızda da birisi "nereye gidiyorsunuz" dedi. İşçiye pek benzemeyen bu şık giyinli uzun boylu kişinin adının Muhittin olduğunu ve Simca'nın Sosyal işler görevlisi yani tercüman olduğunu öğrendik. Adı daha önce kulağımıza çalınmış olan bu zat kimi aradığımızı ve kim adına geldiğimizi sordu. İşçi Birliği adına ve sosyal haklarımız bir an önce yürürlüğe girmesi için toplu dilekçeye imza toplamaya geldiğimizi söyledik. Zaten bunu bildiği muhakkaktı. Önce bizim istemediğimiz hiç kimse buraya giremez ve işçilerle konuşamaz dedi. Sonra da buraya girmek için Simca idaresini, fuaye müdürünü ve bizzat kendisini haberdar etmek ve izin almak gerektiğini söyledi ve bizi dışarıya fuaye müdürünün bürosuna görüşmeye çağırdı.

Böyle bir engellemeye kimsenin hakkı olmadığını, burada kalanların kendi paralarıyla kaldıkları, mahkûm olmadıklarını belirttikten ve kısa bir tartışmadan sonra fuaye müdürünün bürosuna gittik. Bu büroda da trcüman Muhittin ve fransız müdürle bir saate yakın tartıştık. Özetle bu davranışın demokratik kurallarla, kişi özgürlüğü ve insan hakları ile bağdaşmadığını, söyledik. Fransa gibi demokratik olduğu söylenen bir ülkede kendi vatandaşlarımızla görüştürülmemenin çok garip olduğunu belirttik. Bütün bunlara rağmen bzi içeri bırakmak istemeyen fuaye müdürü daha ziyade türk tercüman kendilerinin bu işler için para aldıklarını ve kendi patronları izin vermedikçe bizi engelleyeceklerini söylediler. Tercüman denilen bu patronun sözcüsüne şerefsiz bir iş yaptığını, Simca'lı arkadaşlarımıza daha çok baskı yapılmasına diğer tercümanlarla birlikte âlet olduğunu söyleyecek duruma gelmenize rağmen, bu yüzsüz kendini savunacak yerde ben görevimi yaparım dedi durdu.

Böylece ziyaretimiz zorla engellendi. Sinca-Poissy idaresi ve tercümanları duyup yaşadığımız baskıcı ve zorba davranışlarına bir yenisini daha eklediler. Bilhassa aramızdaki yeni gelmiş dört arkadaş Sinca'lı işçilerin hangi şartlarda yaşadıklarını gerçek yüzüyle gördüler. Sinca ve Citroen in araba satışlarının azaldığı bugünlerde işçileri devamlı diken üzerinde tutup işten atılma korkusunu daha çok yayan idare-patron sendikası (CFT)-tercüman baskısını bütün açıklığıyla gördük. Bizim yaptığımız hata ise belki de baştan fuaye müdürünün odasına gitmeyi kabul etmeyip tartışmayı bütün Sinca'lı türk işçilerin önünde yapmak olacaktı. Böylece arkadaşlarımız kendi paralarıyla kaldıkları bu lojmanlarda söz haklarının nasıl kısıtlandığını daha da açık göreceklerdi.

İşçi Birliği bu olaya yol açan baskıcı idareyi kınar, İşçi Ataşesini ise bu konuda Sinca'ya başvurmak görevini yapmaya çağırır.

FERYADİ'DEN KOŞMA

Bahar geldi yeşillendi şu dağlar
Yüzüm güler amma gönlüm kan ağlar
Ne bu alem, ne bu ahval, ne bu hal
Arzuhal sunacak server kalmamış

Hasretlik elinden kararmış dağlar
Mateme bürünmüş bahçeler bağlar
Zalimler yüzünden mazlumlar ağlar
Varıp dayanacak çınar kalmamış

Yirmidört yaşımdan beri ağlarım
Ünidimi kesmem gönlüm eğlerim
Feryadi, tükendi dermanım ferin
Baş başa verecek hemser kalmamış

YURDUMUZDAN HABERLER _

B i r ç o k t e m e l i h t i y a ç m a d d e s i n e z a m y a p ı l d ı :

Bugün yurdumuz fiyatların çok hızla arttığı bir ülke haline gelmiştir. Başta işçiler olmak üzere tüm dar ve sabit gelirli halkın gelirleri fiyat artışları oranında artmadığından, ülkemiz yaşamanın çok güç olduğu bir ülke haline gelmiştir.

İzine gidip gelen arkadaşlarımız, durumu yerinde görüp, bizlere anlatmaktadırlar. Son üç yılda ise bu fiyat artışları en yüksek bir seviyeye çıkmıştır. Bugün resmi hesaplar son üç yılda fiyatların yüzde 67 oranında fazlalaştığını göstermiştir. Sadece 1973 yılındaki artış yüzde 29 civarındadır.

Son olarak ise üç yıllık hükümetlerin politikalarının normal sonucu, yeni hükümet hazır olan zamları ilan etmek zorunda kaldı. Böylelikle birçok temel ihtiyaç maddesine yüzde 40 ile yüzde 100 arasında zam yapılmıştır. Bu zamlar dolasıyla birçok maddenin fiyatları da çok hızla artacaktır. Yeni zamlara bir örnek vermek gerekirse, toz şekerin kilosunun 495, kesme şekerin kilosunun ise 550 kuruşa çıktığını gösterebiliriz. Yeni hükümete zamlardan yararlanarak istifçilik edenlerle sıkı mücadele görevi düşmektedir. Zamlar her zamanki gibi yoksul ve az gelirli vatandaşlarımızın ekmeğini bölmektedir.

_ _

Y u r d u m u z d a A f ç ı k ı y o r:

Yeni hükümet, fikir suçlarını da içine alan bir af tasarısı hazırlayarak meclise vermiştir. Ancak hükümetin tasarısı yeterince geniş olmadığından, aftan yararlanacakların fazlalaştırılması, siyasî suçluların hepsinin serbest bırakılması için, Türkiye'de ve dışarda çeşitli kampanyalar açılmış-

tır. Özellikle, başta DİSK olmak üzere birçok sendika, affın gerçekten bir genel af olmasını istemektedirler. İşçi kuruluşları, öte yandan, aftan yararlanarak, hürriyetlerine kavuşacak binlerce mahkûmun dışarıya çıktıklarında karşılaşacakları sorunlara çare bulunmasını da istemektedirler. Gerçekten de bugün serbest kalacak binlerce mahkûmun, ülkemizde iş bulması çok güçtür. İş bulamayıp, sokaklarda kalacak binlerce kişinin yeniden hapishaneye düşeceğini düşünmek bile, ülkemizin içinde bulunduğu çıkmaz durumu göstermektedir.

İşkenceci Doktora Tabip Odaları Ceza Verdi:

Siyasi tutuklulara, işkence yapılmasına seyirci kalan, onları tedavi etmeyen Yüzbaşı Dr. Metin Denli'ye iki ay doktorluk yapmama cezası verilmiştir.

Türk-İş içinde, İşçiden Yana Politika istekleri güç Kazanıyor

Türkiye'nin en büyük İşçi Konfederasyonu Türk-İş'in bu güne kadar, işçi haklarını korumak yerine patronlardan yana aldığı tavra karşı, içte başlayan hareket gelişmektedir. Bu hareketler, Türk-İş'in patron yanlısı Halil Tunç gibi yöneticilerden kurtulup, işçi haklarını savunmaya başlamasını istemektedirler.

Lâz Fıkrası

Lâzın biri birgün ötekine demiş: "Sağa bir bilmece soracağum, pakayum bileceğmusun." Arkadaşı hemen sözünü kesmiş: "Bildum", demiş, "hansidur!"

A V R U P A 'D A N   H A B E R L E R

Bildiğimiz gibi son aylarda, Fransa'da, Almanya'da, İngilterede, Japonya'da, İtalya'da ekonomik kriz olduğu , herkes tarafından söylenip kabul ediliyor. Bazılarına kalırsa bu kriz Arap memleketlerinin petrolu az yahut pahalıya satmalarından ileri geliyor. Daha doğrusu, patron takımı krizi böyle açıklamaya çalışıyorlar. Ve işçileri işten çıkarma, ücretleri arttırmama için bunu bahane ediyorlar.

Halbuki hayat pahalılığının, işsizliğin tek sebebi petrol müdür? Meseleye daha yakından bakalım: Avrupa'nın en büyük gazetelerinde çıkan haberlere göre, petrol şirketlerinin kârları ekim ayından beri iki misline çıkmıştır. Demek ki petrol pahalılığının asıl sebebi Arap memleketleri değildir. Arap ülkelerinin çoktanberi petrole zam yapmaları normal olarak beklenirdi. Dünyada her şeyin fiyatı ok gibi yükselmektedir.

Krizin asıl sebebi patronların üretilen malların hepsini satamamalarıdır. Plansız proğramsız mal üreten batı memleketlerinde sık sık bu yüzden kriz olmaktadır. Kriz yüzünden kârlarının azalmasından korkan patronlar, işçi ücretleri üstünde oynamaktadırlar. İşçilerin bir kısmını işten çıkarmakta, diğerlerini daha hızlı çalıştırmak istemektedirler. İşsizlik ve hayat pahalılığı artarken, hükümetlere ücretleri durdurmaları için baskı yapmaktadırlar. Bu sebeple buğün milyonlarca işçi grevlere, çeşitli direniş eylemlerine girmektedir:

F r a n s a ' d a

Usinor, Saviem, Pygmy Radio vb. maden işçileri, bankalarda çalışan emekçiler, direnişteler. Courneuve'de Rateau Fabrikasında, 400 işçinin işten çıkarılma kararına karşı işçiler 3I Ocakta fabrikayı işgal ettiler. Taban fiyatları için köylüler Bordeaux'da miting ve işgal hareketlerine girdiler.

Geçtiğimiz ay içinde Almanya'da, kamu hizmetlerinde çalışan 250 000 işçi greve gitti. Hayat pahalılığına karşı ücretlerinin %15 arttırılması, izin parasının artması, çırak işçilerin en az 600 Mark oylık ücret almaları, istekler arasındaydı. Grev oylamasında, işçilerin %91 i evet demişti. Grev başarıyla sonuçlandı. Bu direnişte Almanya'da bulunan Türkiyeli işçi kardeşlerimiz, alman ve diğer işçilerle birlikte omuz omuza mitinglere, yürüyüşlere ve greve katıldılar.

Toplu sözleşmelerin imzalanma dönemi dolayısıyla Almanya'da diğer birçok işkollarında, madende, uyarı grevleri, mitingler biribirini izlemektedir. Öte yandan petrol krizi bahanesiyle, yabancı işçilerin gözünü korkutmak isteyen patronlar, Fransa'da olduğu gibi, çeşitli kurnazlıklarla işçileri işten çıkarmakta, tehdit etmektedirler. Türk-Danış bürolarına her zamankinden daha çok işsiz atandaşlarımız uğramaktadır.

Sendikalar, bu olayların asıl sebebinin, patronların işçileri işsizlikle korkutarak boyun eğmelerini istemeleri olduğunu söylüyorlar. İşçileri sendikalaşmaya çağırıyorlar. Çalışma güvenliğinin son zamanlarda daha da azalmasından dolayı yabancı işçiler arasında da sendikalaşma artmıştır.

İngiltere'de

İngiltere'de 270 000 maden işçisi, hükümetin ve patronların ücret politikasına karşı iki aydır grevdeler. Hükümet, işçilerin isteklerini kabul etmek yerine ceçimlere gitmeye karar verdi. Ve iktidardaki Muhafazakâr Parti, seçimleri kaybetti. İşçiler, krizin yükünün kendilerine yükletilmesine karşı direnmekte kararlılar.

Fransa'daki Türkiyeli İşçiler Birliği Yayın Organı.

SAYI 6 :Şubat-Mart 1974 Fiyatı: I Frank. Abone: I Yıllık 12 F, Altı aylık: 6 F./ UTTF, 6 Place St.Michel 75006 PARİS